

Je kent hem uit *Wat als?* of *Tegen de sterren op*. Of van zijn vele theaterwerk. Maar in zijn eentje op de planken staan, dat doet Robrecht Vanden Thoren (37) pas voor het eerst met *De hoogste berg*. "Ik bereid me erop voor dat ik mijzelf schouderklopjes zal moeten geven."

MAGALI DEGRANDE

"Ik heb al engelofelijk veel *chance* gehad", steekt Robrecht Vanden Thoren van wal. "Pas nadat ik was afgestudeerd, heb ik in Nederland rollen gespeeld waarin ik totaal geen inbreng had. Daar werd ik niet wijzer van, dus ben ik heel blij dat ik daarna met gezelschappen heb mogen spelen die mij meer ruimte lieten. Of die een verhaal vertelden waar ik zelf helemaal achter kon staan." "Neem nu *Hasta la vista*". In die film van Geoffrey Enthoven uit 2011 speelt Vanden Thoren een van de drie mannen met een beperking die naar Spanje reizen om daar met schrijvers hun eerste sekuele ervaring te beleven. "Mijn baseline in die film - ik wil porpen - achtervolgt me soms nog steeds. Maar als het geen dronkaard is die het mij naroopt, kan ik ermee leven. Want los van de momenteel gangbare discussie of personen met een beperking al dan niet altijd moeten worden gespeeld door een acteur met een beperking, staat het vast dat die film toen echt wel veel heeft gedaan in de sector. In de periode na *Hasta la vista* liep mijn agenda vol met lezingen over het thema bij allerhande verenigingen. Als ik voel wat zo'n film in beweging kan zetten, ben ik daar heel graag het gezicht van."

Zonder gezelschap of partner

Een dik jaar geleden was het allemaal niet meer zo zonnklaar, evenwel. "Er gebeurde plots heel veel tegelijkertijd. Het KIP, het gezelschap dat ik had opgericht met mijn beste vrienden, viel weg. Arne Sierens vertrok bij Compagnie Cecilia. En mijn partner ging bij mij weg. Plots zat ik met heel veel vragen. Moest ik wel voortdoen zoals ik bezig was? Of moest ik alles over een andere boeg

Robrecht Vanden Thoren: "Ik heb na mijn relatiebreuk een moeilijke periode gehad met veel meer vragen dan antwoorden, maar ondertussen heb ik een soort helderheid teruggevonden."

ROBRECHT VANDEN THOREN
maakt zijn eerste solo-theatervoorstelling

"Ik heb nog nooit iets gemaakt zonder humor erin"

gaan? Er kwamen een paar uren vrij op het Secundair Kunstinstituut in de Otto-gracht en ik heb overwogen om daar les te geven, om meer *nine to five* te werken en zo gemakkelijker oprang te kunnen regelen voor mijn zoon." "Maar toen kwam ik bij op-

names van het VTM-programma *Kan iedereen nog volgen?* Wouter Deprez weer tegen. Wouter had me jarendaarvoor al gesuggereerd dat ik eens iets voor mezelf moest schrijven. Hij bood aan om te helpen, om te coachen met ideeën en structuur. En toen dacht ik: ja, misschien is

de tijd nu wel rijp. Dat is ook lang de werktitel geweest van de voorstelling, trouwens: *De tijd is rijp*." (lacht)

Desillusie van de liefde

"Dat de titel nu *De hoogste berg* is geworden, impliceert niet dat ik door het diepste

dal ben gegaan, nee. Ik zag het meer als een plateau met oneindig veel mogelijkheden. Ik heb na mijn relatiebreuk een moeilijke periode gehad met veel meer vragen dan antwoorden, maar die ligt ondertussen weer achter mij. Ik heb een soort helderheid teruggevonden en ik weet nu echt zeker dat dit is wat ik wil doen: zelf maken, zelf spelen."

"Dat ik er in dit stuk alleen voor sta, heeft voor- en nadelen. Enerzijds: als ik de miet inga op het podium, is er niemand om mijn fouten op te vangen. Er is geen sfeervolle tourbus, ik ga een dik halfjaar alleen op de baan zijn. En als het goed was, zal ik mezelf na de voorstelling een schouderklopje moeten geven. Anderzijds kan ik alles op mijn eigen ritme doen en zit de timing helemaal goed. Een monoloog leent er zich uiterst goed toe om een persoonlijk verhaal te vertellen en daar had ik, met al wat er is gebeurd, misschien wel nood aan."

"Bij een toevallige ontmoeting heeft Wouter Deprez me het laatste zetje gegeven"

"Ik vertrek voor de voorstelling vanuit het idee dat mijn personage een speech moet schrijven voor een koppel dat op trouwen staat, waarop hij de bedenking maakt dat hij hen misschien beter afraadt om te trouwen. De desillusie van de liefde: daar ben ik zelf ook doorgegaan."

"Ik ben best bang geweest. Als je altijd in gezelschappen speelt die zo'n goede naam hebben dat ze vanzelf uitverkopen, zoals Studio Orka en Compagnie Cecilia, vraag je je natuurlijk af: wie zal komen kijken als ik alleen op het podium sta? Is daar wel een publiek voor? Maar de kaartjesverkoop draait goed en dat heeft mij enorm gesterkt."

Vanden Thoren hoopt nu vooral dat zijn voorstelling de toeschouwers ook iets zal doen. "De voorstelling wordt gepromoot door Live Comedy maar het is wel degelijk een theatervoorstelling, geen stand-upcomedyshow. Al past het wel, omdat ik eigenlijk nog nooit iets heb gemaakt zonder humor erin. Dat is zo belangrijk, in alles wat ik doe. Het is een dikje van een gezegde, 'een lach en een traan', maar voor mij is dat écht waar het om draait. Bovendien is het wetenschappelijk bewezen dat als je hebt gelachen, je middenrif meer opent, waardoor je meer ontvankelijk bent voor emoties."

BOB
"De hoogste berg" gaat in première op donderdag 17 oktober in de Minard-schouwburg. Daarna op tournee tot 20 maart. Meer info op robrechtvandenthoren.be

